

Карчевська Т.М.
кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри
інфекційних та інвазійних хвороб,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

Луценко Олександр Іванович – вчитель з великої літери

Олександр Іванович Луценко народився 7 травня 1941 року в с. Ново-Полонне Хмельницької області в родині колгоспників. Дитинство пройшло у важкі воєнні і повоєнні роки. Проте, не зважаючи на всі складнощі цього періоду, батьки старались дати своїм дітям належну освіту, змалечку вчили не цуратись ніякої роботи та бути старанним і наполегливим у навчанні.

Після закінчення Полонської СШ №1 у 1958 році, здобувши повну середню освіту, Олександр Іванович два роки працював у місцевому колгоспі на різних роботах. На той час ще до вступу у вищий навчальний заклад від молодого людини вимагалось пройти школу трудового життя на виробництві чи службі у Збройних Силах для того, щоб потім свідомо обрати майбутню професію. Вибір був досить великий, але після деяких вагань, майбутній педагог обрав фах ветеринарного лікаря і в 1960 році вступив на 1 курс ветеринарного факультету Львівського зооветеринарного інституту, який успішно закінчив в 1965 році. В інституті серед студентів панувала атмосфера здобуття знань і Олександр Іванович завжди з вдячністю згадував своїх викладачів, які своєю ерудицією, відданістю улюбленій справі були гідні, щоб їх наслідували. Це, передусім, член-кореспондент ВАСГІЛ, доктор ветеринарних наук, професор,

заслужений діяч науки і техніки Г. В. Зверева; академік Української академії наук, доктор біологічних наук, професор С. З. Гжицький, чиє ім'я тепер носить Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій; доктор ветеринарних наук, професор В. А. Сковронський, які створили наукові школи і внесли вагомий вклад в розвиток вітчизняної ветеринарної науки.

Відразу після закінчення інституту Олександр Іванович був призваний до лав Радянської армії, а після демобілізації в 1967 році запрошений на роботу викладачем спеціальних дисциплін в Рожищинський зооветеринарний технікум Волинської області. Під час своєї викладацької діяльності він постійно мріяв про подальше навчання і в 1970 році вступив до аспірантури на кафедру ветеринарного акушерства і штучного осіменіння Львівського зооветеринарного інституту.

Впродовж трьох років навчання в аспірантурі під керівництвом заслуженого діяча науки і техніки члена-кореспондента ВАСГНІЛ, професора Г.В. Зверєвої Олександр Іванович проводив наукові дослідження, які в 1973 році завершилась підготовкою та успішним захистом дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата ветеринарних наук. Після закінчення аспірантури впродовж семи років він працював завідувачем відділу неплідності і хвороб молодняка, заступником директора Калінінградської науково-дослідної ветеринарної станції МСГ РРФСР. В 1978 році йому було присвоєно вчене звання «Старший науковий співробітник» за спеціальністю «Діагностика і терапія тварин». Але увесь цей час його не полишала надія повернутись на батьківщину і займатись викладацькою роботою. І така нагода трапилась в 1979 році, коли в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті було відкрито ветеринарне відділення зооінженерного факультету, а згодом в 1983 році на базі відділення засновано ветеринарний факультет. В лютому 1980 року Луценко О.І. обирається на посаду доцента кафедри фізіології, біохімії і ветеринарного акушерства, а в вересні 1982 року - на посаду доцента кафедри внутрішніх

хвороб і клінічної діагностики. Під час роботи на факультеті за підтримки своїх старших колег: доцента Феклістова М. М., професорів Цехмістренка Г.М., І.Н. Гриценка та ін. організовує і викладає курс клінічної діагностики тварин, створює матеріальну базу для ведення цієї дисципліни. У 1984 році йому було присвоєно вчене звання доцента.

Впродовж 1992 - 1998 р.р. Олександр Іванович працював заступником декана ветеринарного факультету, а з грудня 2002 року був призначений на посаду завідувача кафедри внутрішніх хвороб і зоогієни, на якій він пропрацював до 2005 року. За час своєї науково-педагогічної діяльності викладав дисципліни: «Клінічна діагностика», «Внутрішні хвороби тварин», опублікував понад 85 наукових праць та навчально-методичних рекомендацій. Основними напрямками його наукової діяльності було вивчення етіології, розробка ефективних засобів лікування та профілактики незаразних хвороб молодняку і порушень обміну речовин у сільськогосподарських тварин, а в останні роки основною темою наукових досліджень було вивчення впливу сапонітового борошна на морфологічний склад крові сухостійних корів та здоров'я молочної залози. Олександр Іванович завжди займав активну позицію і приймав безпосередньо участь у громадському житті факультету, вихованні студентів і молодих викладачів. Неодноразово обирався головою профбюро факультету, членом профкому інституту, тривалий час був головою методичної комісії факультету ветеринарної медицини.

Свою викладацьку діяльність Олександр Іванович завершив у 2015 році, вийшовши на заслужений відпочинок і маючи за плечима 57 років загального трудового стажу і 35 науково-педагогічного. У нього впродовж всього життя було одне улюблене хобі, якому присвячував вільні години: риболовля на березі тихої річки чи на човні, коли тебе охоплює таке неймовірне відчуття єднання з природою і навколишнім світом. Саме цим він так мріяв займатись на пенсійному «дозвіллі». Але не судилося збутися цій мрії, важка хвороба підступала все ближче і ближче і 11 лютого 2016 року відійшов у вічність

мудрий наставник, фахівець і прекрасний педагог, не доживши три місяці до славного 75-річного ювілею, з яким збирався його вітати колектив факультету.

У Олександра Івановича Луценка не було значимих наукових досягнень чи Державних відзнак, але у нього було, можливо, дещо вагомніше: надзвичайна порядність, скромність, повна відданість викладацькій справі, чуйність і тактовність по відношенню як до колег, так і студентів, ті найкращі людські риси і якості, які, на жаль, нечасто зустрінеш в наш час. Саме таким він завжди залишиться у нашій пам'яті, людиною, яку може назвати Великим вчителем не одне покоління його учнів і послідовників.